

Resum de les opinions del Grup de Lectura en la trobada del 19 de juliol de 2010 sobre A LA CARRETERA, de Jack Kerouac:

La veritat és que l'obra senyera de Kerouac no ha tingut gaire acceptació entre els membres del Grup de Lectura, malgrat que va ser el tercer llibre més sol·licitat de l'any, amb 14 vots. Aquest cop, però, les expectatives van veure's decebudes per la crua realitat.

L'edició del rotlle original de la novel·la *A la carretera*, tot i tenir un valor històric innegable, no aconsegueix convèncer el lector actual, que fins i tot arriba a entendre per què el primer editor de l'obra no la va voler publicar tal com Kerouac pretenia. L'absència total de capítols, d'apartats o de paràgrafs (no hi ha un trist punt i a part en tot un llibre de 350 pàgines) no és un bon aliat a l'hora de convèncer els lectors que no van viure personalment la contestatària època del prehyppisme.

Un element a favor, però, té la nova edició del llibre (la del rotlle), i és sens dubte el conjunt d'annexos que al final del volum expliquen les peripècies de l'original de la novel·la i tot l'esperit de l'època de la generació *beat* i dels seus principals protagonistes.

Com molt bé va explicar una assistent al Grup, el terme *beat* no només es refereix al concepte d'una joventut disgustada, maltractada —*beaten* (baquetejat, colpejat)—, sinó que també es fonamenta en la *beatificació*, en el sentit que els membres d'aquesta generació volien transcendir i crear tota una espiritualitat i una mitologia al voltant de la seva manera d'entendre la vida, i allò que a primera vista podien semblar capricis de l'atzar o de les seves actuacions improvisades, en realitat provenia d'una planificació detallada que volia incidir en el canvi social de l'Amèrica de la postguerra mundial, un país, no ho oblidem, republicà al màxim, amb un heroi de guerra com el general Eisenhower de president i amb una consciència nacional fonamentada en el maccarthisme i en el terror inspirat per la Guerra Freda.

També es va comentar la intenció de Kerouac d'enfocar la novel·la com una "autobiografia de ficció", antagonisme que resultava molt pràctic quan la generació *beat* volia propagar la seva doctrina, ja que es partia teòricament de circumstàncies viscudes, però se les decorava profusament amb elements de pura invenció. Un estil semblant al conreat per Truman Capote i els deixebles del Nou Periodisme americà.

També es van recordar les influències que Kerouac va tenir en molts autors contemporanis o posteriors, i es va esmentar el cas de Juan Benet i la seva obra *Una meditació*.

Com d'hàbitud, el nostre agraïment més sincer als components del Grup de Lectura per la seva assistència i per les seves encertades contribucions al debat. **Molt bon estiu a tothom** i us esperem a la nostra pròxima cita:

JANE EYRE, de Charlotte Brontë (diverses edicions tant en català com en castellà).

(Dilluns, **20 de setembre** de 2010, a les 7 de la tarda).